

PROTESTANTSE KERK CASTRICUM

2 november 2024 Allerzielen Vesper

Aanvang 19.30 uur
Dorpskerk

Christa Rosier: 'mijn klacht hebt Gij veranderd in een dans' (naar Psalm 30)

“Bewaar in uw liefde hen die wij hier gedenken.

Hoed hen, God, tot in eeuwigheid.”

Medewerkenden:

Projectkoor olv Jelle Jan Klinkert en Karin Mooij

Beeld en geluid: Henk Meijer en Pieter Masereeuw

Teksten gelezen door : Anneke Cusell, Willie Slagman, Willy Spaans

Pianospel

Welkom

Koor: "Afscheid nemen" (Bonhoeffer)

Afscheid nemen

is met zachte vingers

wat voorbij is dichtdoen

en verpakken

in goede gedachten der herinnering

is verwijlen bij een brok leven

en stilstaan op de pieken van pijn en vreugde

Afscheid nemen

is met dankbare handen weemoedig meedragen

al wat waard is niet te vergeten.....

Is moeizaam de draden losmaken

en uit het spinrag der belevenissen loskomen

en achterlaten

en niet kunnen vergeten.

Gebed (A. Jonges)

Verdriet leeft in ons hart,

de pijn van moeten missen.

Een leegte die verwacht.

Het is nooit uit te wissen.

Hun naam speelt door ons hoofd.
Hun beeld staat ons voor ogen.
Hun geest is ons tot troost
wanneer de tranen drogen.

God, strek uw handen uit
naar hen die tranen proeven.
Genade die omsluit
al wie uw troost behoeven.

Stilte

Lied "De Heer is mijn herder"

De Heer is mijn Herder!
'k Heb al wat mij lust:
Hij zal mij geleiden
Naar grazige weiden;
Hij voert mij al zachtkens
Aan wateren der rust.

De Heer is mijn Herder!
Hij waakt voor mijn ziel,
Hij brengt mij op wegen
van goedheid en zegen,
Hij schraagt me als ik wankel,
Hij draagt me als ik viel.

De Heer is mijn Herder!
Al dreigt ook het graf
Geen kwaad zal ik vrezen,
Gij zult bij mij wezen;
O Heer! mij vertroosten
Uw stok en uw staf.

De Heer is mijn Herder!
Hem blijf ik gewijd;
'k Zal immer verkeren
In 't huis mijnes Heeren:
Zo kroont met haar zegen
Zijn liefde me altijd.

Gedicht (Anne-Marije Maris)

Het gat is niet te dichten
Het zal er altijd zijn
En naast dat dat verdrietig is
Voelt het toch ergens ook wel fijn

Want jij blijft zo altijd bij ons
Jij bent er hoe dan ook nooit niet
Alleen met jou zijn we compleet
Er zit zoveel liefde in verdriet

Alleen met jou zijn we compleet
Jij bent er hoe dan ook nooit niet.

Stilte

Koor: "Als Gij er zijt..." (tekst Willem Barnard, melodie Dirk Zwart)

*Als Gij er zijt, wees dan aanwezig,
niet als een vuur dat ons verbrandt
– vuur is te heilig en te hevig –
geef ons de schaduw van uw hand
om in te schuilen, dat wij leven
al zijn wij dood, zo dood als as.*

*Laat ons er zijn, een eeuwig even,
laat ons er zijn met U die was,
die is, die komen zal ten laatste,
ten eeuwigste. Kom niet te laat!
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?
Kom dan, wij zijn ten einde raad.*

Stilte

Uitnodiging om een lichtje aan te steken.
Tijdens het aansteken van de kaarsjes zingen we

“Bewaar in uw liefde hen die wij hier gedenken.
Hoed hen, God, tot in eeuwigheid.”
(tekst Hanneke Doekes, melodie F. Mendelssohn Bartholdy)

Stilte

Lied: “Ga maar gerust want ik zal met je meegaan” (Sibelius)

Ga maar gerust, want ik zal met je meegaan.
Ik ben je baken, ook in diepe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.
Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.
Ik ben de wind waardoor je adem haalt.

Ga maar gerust, want ik zal met je meegaan.
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte, die verlangend wenkt.
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben ik de hand, die al je tranen wist.

Gedicht (Nel Tijsma-van Buuren)

In ons hart leven mensen
die daar steeds blijven wonen
wij horen hun woorden
als zij niet meer zijn.

In ons hart wonen mensen
die ons leven nog delen
wij vormen ons beelden
nu zij niet meer zijn

In ons hart leven mensen
die daar steeds zullen wonen
tot de tijd is gekomen
dat wij niet meer zijn.

Lied: "Zo vriendelijk en veilig als het licht" (Huub Oosterhuis)

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Gedicht (Marinus van de Berg)

We leven niet zozeer maar één keer
we leven van generatie op generatie
we zijn niet het begin noch het einde

we danken veel aan wie voor ons waren
we staan op schouders van voorouders
wie na ons komen erven ons doen en laten

we leven in verbondenheid
we leven met en niet los van elkaar
we zijn met elkaar verweven

Lied: "Blijf mij nabij"

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt,
alles verdoft wat glans bezat en gloedt.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.

U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

Zegenbede (Marinus van de Berg)

Als de tijden guur zijn...
als het leven hard is...
als gemis ons zeer doet...
als verdriet ons aanvliegt...

Zegen ons dan met een hand die beschermt.
Zegen ons dan met liefde die verzacht.
Zegen ons dan met de belofte
die hoop schenkt,
in Gods naam.

Slotwoord